

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ
Ο ΠΡΩΤΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

‘Η ιστορία των ‘Ελληνικών σιδηροδρόμων έχει μιά περιέργη σελίδα : Ζατά τό 1867, ένας ‘Αγγλος επιχειρηματίας, ό τομαζόμενος Πίκεριγκ, ανέλαβε νά ενώση σιδηροδρομικώς τās ‘Αθήνας μέ τόν Πειραιά, και ή απόστασις ύπελογίσθη σέ 9 χιλιομέτρα. ‘Ο Πίκεριγκ όμως είχε πολύ μικρά κεφάλαια, πού γρήγορα έξωθεύτηκαν. ‘Αναγκάστανε λοιπόν, γιά νά προχωρή στίς έργασίεσ του, νά δανειζείται χρήματα μέ μεγάλο τόκο, ήθεε όμως στιγμή πού δλεσ ή ξένεσ τραπέζεσ του έκοψαν τās πιστώσεισ και ό επιχειρηματίας βρέθηκε στό άπροχώρητο κατά τό έτος 1868. Οί μόνοι ‘Ελληνεσ τραπέζιται την εποχή εκείνη ήταν ό Σαμάτης Δεκόξης Βούρος και ό Γεώργιος Σκουζέσ. ‘Ο Πίκεριγκ έπρότεινε στό Σκουζέ νά του έγκυρήση όλη τή σιδηροδρομική γραμμή, έτοιμη γιά εκμετάλλευσί άντι 35.000 ‘Αγγλικών λιρών. ‘Ο Σκουζέσ σέφτηκε τωβαρά την πρότασι αυτή, και γιά νά σχηματίση ιδέα άν τόν έσύμφερε, έβαλε ύπαλλήλουσ του στούσ σταθμούσ τών άμαξών ‘Αθηνών και Πειραιώς—(ή όποίεσ έξορηρετούσαν την έποχή εκείνη τή συγκοινωνία τών δύο πόλεων) -- γιά νά μετρούν τούσ έπιβάτεσ πού άνεβοκατεβαίνουν κάθε μέρα. ‘Από τό μέτρημα αυτό ό Γ. Σκουζέσ έλογάριασε ότi ή σιδηροδρομική έπιχείρησις δέ μπορούσε νά προχωρή και δέν την άγόρασε.

ΔΙΑΛΟΓΟΙ

‘Ο ζητιάνος Μέντελ ζητεί έλεημοσύνη από τόν ‘Εβραίο τραπέζιται Σολομών.

- ‘Αδύνατον ! ‘Αρκετά ήδη μου πέρνει ό αδερφόσ μου !
- ‘Ο αδερφόσ σας έν τούτοισ, κ. Σολομών, Ισχυρίζεται ότι δέν τού δίνετε πεντάρα.
- ‘Ωπτε, λοιπόν, Μέντελ, έρχεσαι και μου ζητά; χρώματα τή στιγμή πού άφίνω τόν αδερφό μου χωρίσ πεντάρα ;...

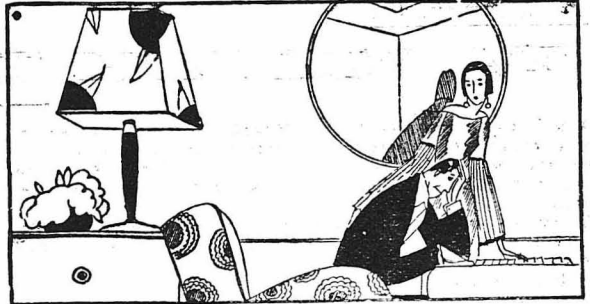
- μέ τόλημ.
- Ρωμαίικα γράμματα, όρέ;
- Ρωμαίικα. Τάματα στό σχολείο τού Ψαλίδα.
- Χάιντε, διάβασέ μου τούτο !

Διαβάει ό Βουρμυανίτης τό γράμμα κ' άκούει ό ‘Αλλε. Τά γραφόμενα ήταν τέτοια πού έκαναν τόν Τύραννο ν' άφρίση από τό κακό του.

- Γράψε τώρα ! ‘Οπως θά σου τά λέω, όρέ !.
- Και ύπαγορεύει στό νέο χρίστη ένα γράμμα αποκλειστικό γιά τόν ‘Αρχάν Μπέη. ‘Αμα τελείωσε τό γράμμα, ό ‘Αλλε διατάζει τό Βουρμυανίτη νά τού τό διαβάση. Στο τέλος, ό αυτοσχέδιος γραμματικός είχε προσθέσει μιά φράσι πού δέν τού την είχε ύπαγορεύσει ό ‘Αλλε. Τή φράσι αυτή: «...και μη κάμης διαφορετικά, γιατί μαθησ φείδι πού θά σέ φάη !» ‘Αμα τ'άκουσε ό ‘Αλλε, άγρίεψε :
- Γιατί τώγραφες αυτό, όρέ; ! φώναξε. Σου τόπα γώ ;!
- Μέ θάρρος πρωτοφανέσ ό Βουρμυανίτης άπήντησε :
- ‘Αμ, δέν θά τόν φάη μαθησ φείδι, Πασσά μου, άν δέν κάνη τό θέλημά σου ;
- ‘Ο ‘Αλλε έγοητεύθηκε από την άπάντησι και τού έιπε :
- ‘Αφεριμ! όρέ ! ‘Από σήμερα σέ παίρνω και σένα γραμματικό στό Κονάκι !

Και έτσι ό χρίστησ έγενε μέλος τής ‘Αλλε-Πασσαδικής Γραμματείας και μυστικοσύμβουλος τού τυράννου γιά κάθε βδελυρή πράξι. Τό όνομα τού Κ. Βουρμυανίτη άναγράφεται μέσα στίσ καταρτέσ τού ‘Ηπειρωτικού λαού.

‘Ο ‘Ιστορικός

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΤΥΠΟ

Ευγνωμοσύνη σέ μιά χήνα

Δέν εινε σωστό νά λέμε ότi ή ευγνωμοσύνη έξέλειπε από αυτόν τό κόσμο. Τό γεγονός αυτό έρχεται νά πιστοποιήση ένας ‘Αμερικανόσ πού άπέκτησε κολοσσιαία περιουσία χάρισ σέ μιά χήνα. ‘Η χήνα αυτή άφρύ μιά μέρα καθώσ βούτηξε μέσα σ' ένα ρυάκι γιά νά κάνη τό υπάνιο της και νά πιη νερό, έβγήκε έξω κρατώντας στό ράμφουσ της ένα μικρό χαλίκι. Τό χαλίκι όμως αυτό δέν ήταν τίποτε άλλο παρά ένας κόκκος χρυσοίτου. Κάτω από τό ρυάκι ύπήρχε ένα δόλόκληρο μεταλλείο χρυσοίτου. Χωρίς νά χασομερήση ό κύριος Μπρίτζερ, ό ιδιοκτήτησ τής χήνας συνειραίσθη μέ μερικούσ φίλουσ του και μάζεψαν τά κεφάλαια πού άπητούντο γιά την εκμετάλλευσί του μεταλλείου. ‘Υστερα από λίγουσ μήνασ είχαν γίνει όλοι πλούσιοι. Τότε ό κύριος τής χήνας παρέθεσε πρόσ τιμήν της ένα μεγαλοπρεπέστατο γεύμα. Τού γεύματος προήδρευε ή χήνα πού βοουτούσε την μύτη της και τά πόδια της μέ άπόλαυσι σέ μιά γαβράθα μέ καλοφτιαγμένα πίτουρα. Τό μόνο πού δέν έξέρουμε εινε άν τό βράδυ ή χήνα κοιμόταν και σέ κρεββατάκι πού θά είχε έτοιμάσει ιδιαίτέρωσ γι' αυτήν ό ευγνώμων κύριόσ της.

‘Ιαπωνικό φιλότιμο

Μιά συγκινητική ιστορία συνέβη τελευταίωσ στό Τόκιο πού έκανε κατάπληξι σ' όλον τόν κόσμο και πού εινε άρκετά χαρακτηριστική τού μεγαλείου τής ‘Ιαπωνικής ψυχής.

‘Ο πρίγκηψ Ματσουκάτα μιά από τίσ μεγαλειότερεσ φυσιογνωμίες τής ‘Ιαπωνίας, μέλος τής αυτοκρατορικής οικογενείας και άλλοτε πρωθυπουργόσ τής χώρασ του ήταν τά τελευταία έτη γενικόσ διευθυντήσ μιάσ μεγάλης τραπεζής τού Τόκιο. Πρό ένόσ μηνόσ ή τράπεζα αυτή συνέπειά άτυχών έπιχειρήσεων αναγκάσθηκε νά σταματήσει τίσ πληρωμέσ της και νά κηρυχθή εις πτώχευσιν.

‘Ο πρίγκηψ Ματσουκάτα, μολονότι αυτόσ κατά γενικήν όμολογίαν, δέν ήταν καθόλου προσωπικώσ υπεύθυνος γιά την χρεωκοπία τής τραπεζής, διέθεσε όλη την περιουσία του μέχρι και τού τελευταίου «γιν» γιά νά πληρωθούν οι πιστωται τής τραπεζής. Και όχι μόνον αυτό αλλά έστειλε μιά έπιστολή στόν Μικάδο στόν όποιον δηλοί ότι παραιτείται από τόν τίτλο τού πρίγκηπουσ και από όλα τα προνόμια και δικαιώματα πού άπελάμβανε ώσ μέλος τής αυτοκρατορικής οικογενείας και ώσ πρώην πρωθυπουργόσ.

‘Η ταχύτερη λαιμητόμος

‘Ο κινέζοσ δικτάτωρ Τσάγκ-Τσό-Λιν ό όποιόσ εινε μέχρι υπερβολήσ πρακικόσ και προοδευτικόσ άνθρωπος, προμηθεύτηκε πρό μηνόσ πολλέσ λαιμητόμοσ γεωάτομο συστήματοσ οι όποίτεσ εινε ταχύτετεσ. ‘Οπως βεβαιούη οι έφημερίδεσ τής Κίνας ή νέεσ λαιμητόμοι μπορούν νά κατατομούη ή κάθε μιά από έναν άνθρωπο στό λεπτό. Εινε κάτι μηχανήματα μεταξύ μερλίνας και καρμανιόλασ τά όποια εκτόσ τού πλεονεκτητικόσ τής ταχύτητοσ έχουν τό προνόμιο ν' απαλλάσσουν τόν ετοιμοθάνατο από μερικέσ άπάνθρωπεσ διατυπώσεισ, όπως λόγου χάριν τό νά γονατίξη και νά κλείνη τό κεφάλι του μέσα στόν ξύλινον κλοιό τής λαιμητόμου.

Μέ τά νέα μηχανήματα τού Τσάγκ - Τσό - Λιν ό ετοιμοθάνατοσ κάθεται μέ όλη του την άνεσι σέ ένα αναπαυτικό κάθισμα μέ τό κεφάλι έλαφρά γυρισμένο πρόσ τό ένα μέρος. Μόλισ ό δήμοσ τραβήξη έναν ειδικόν μοχλό, τό κεφάλι κόβεται και πέφτει άμέσωσ σέ ένα ειδικό κοφίνι, ενώ τό άκέφαλο πτώμα άποθεταται άμέσωσ χάρισ σέ ένα ειδικό μηχανήμα και άφίνε τό μέρος άδειαν γιά νά τοποθετηθή άλλοσ κατάδικοσ.

Τήν ήμέρα πού έγκαινιάσθηκαν ή νέεσ λαιμητόμοι μιά άπ' αυτέσ έκαρσώμενεσ είκοσι ανθρώπουσ σέ είκοσι λεπτά τής ώρασ άκριβώσ.

Ο ΓΛΑΡΟΣ, Ο ΓΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο Κ. Ι. ΠΟΥΛΑΚΟΣ

Είς τό «Μπουκέτο» έδημοσιεύθη πρό διμήνου και πλέον διήγημα τού κ. Χάρη Σταματίου, υπό τόν τίτλον ό «Γλάρος». Τό διήγημα αυτό έδημοσιεύθη προχθές εις έβδομαδιαίον περιοδικόν μέ άλλωσ μένεσ κάποιεσ τίε 4—5 πρώτεσ άράδεσ μέ τόν τίτλον «‘Ο Γάτοσ και ό Γλάροσ» και μέ τήν ύπογραφήν Κ. Ι. Πουλάκοσ. Ποίοσ ό κ. Πουλάκοσ δέν γνωρίζουμε. Πάντοσ, ένας νέοσ πού άρχίζει τούσ ένδόξωσ τό φιλολογικόν του σκάδιον ασφαλώσ θά καταλήξη μιά μέρα εις... καταχραστήν τού δημοσίου θησαυρού !...